Quelle: https://manuscripta.at/?ID=383
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

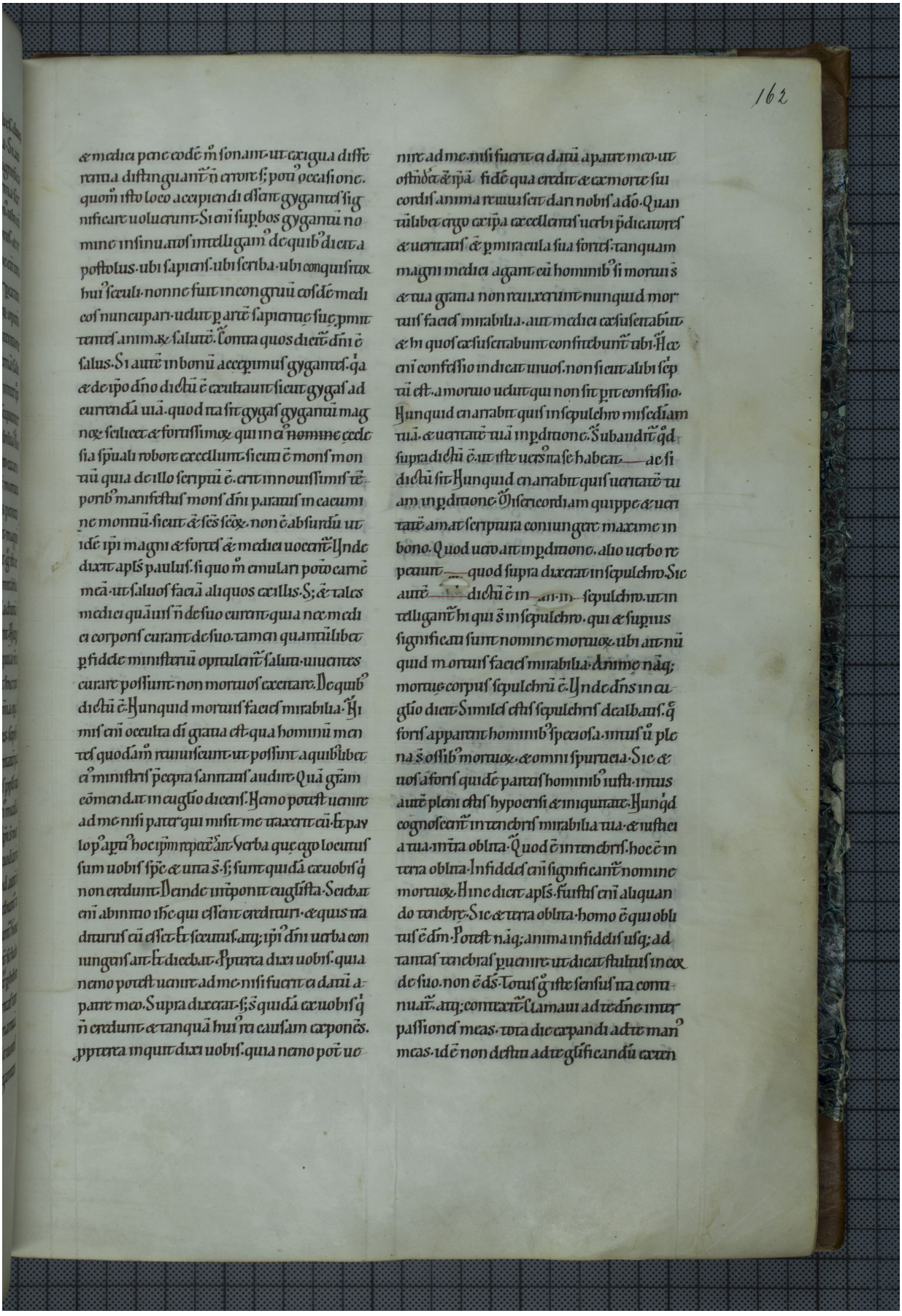

162

æ medica pene eodē m̄ sonant ut exigua differentia distinguant̄ n̄ errorē; pou̇ occasione. quom̄ isto loco accipiendi essent gygantes significare uoluerunt. Si enī super hos gygantū nomine insinuatos intelligam̄ de quib̄ dicit apostolus. ubi sapiens. ubi scriba. ubi conquisitor huius seculi. nonne fuit in contrariū eos de medicos nunc aparere. ut det p̄ arte sapientiæ suæ promittentes animæ salutē. Contra quos dicit dñs ē salus. Si autē in bonū accipimus gygantes. quæ de ipso dño dictū ē exultauit sicut gygas ad currendā uiā. quod ita sit gygas gygantū magnæ scilicet æ fortissimæ. qui in a nomine ecclesia spiritali robore excellunt. sicut ē mons montiū quia de illo scriptū ē. erit in nouissimis tēporib̄ manifestus mons dñi paratus in cacumine montiū. sicut æ ses sexies non ē absurdū ut idē ipsi magni æ fortes æ medici uocent̄. Vnde dixit apls paulus. si quo m̄ emulari possem carnē meā. ut saluos faceā aliquos ex illis. S; æ tales medici quāuis n̄ de suo curent quia nec medici corporis curant de suo. tamen quamuis libera p̄ fidē de ministeriū optulant̄ salutē. uiuentes curare possunt non mortuos excitare. De quib̄ dictū ē. Hunquid mortuis facies mirabilia. Si mis enī occulta dī gratia est. qua hominū mentes quod dñm̄ reuiuiscunt. ut possint a quib̄ libera ā ministris p̄cepta sanctæ audire. Quā grāmmaticā docent in euāglio dicens. Hæc nemo potest uenire ad me nisi pater qui misit me traxerit eū. Et paulo p̄ apra hoc ipm̄ repetēs ait. Verba quæ ego locutus sum uobis spūs æ uita s̄. s; sunt quidā ex uobis q̄ non credunt. Deinde imponit euāglista. Sciebat enī ab initio ihc qui essent credituri. æ quis traditurus eū esset. Et secutus. aiq; ipi dñi uerba continuans ait. Et dicebat. Propterea dixi uobis. quia nemo potest uenire ad me nisi fuerit ei datū a patre meo. Supra dixerat. s; s quidā ex uobis q̄ n̄ credunt æ tanquā huius rei causam exponēs. propterea inquit dixi uobis. quia nemo potest uenire ad me nisi fuerit ei datū a patre meo. ut ostēdat̄ ipā fidē qua credit æ ex morte sua cordis anima reuiuiscat dari nobis a dō. Quam uolebat ergo ex ipa excellentia uerbi p̄dicantes æ uentare. æ p̄ miracula sua fortes. tanquam magni medici agant̄ eā hominib̄ si mortui s æ tua gratia non reuiuiscunt. nunquid mortuis faciet mirabilia. aut medici excitabunt æ hi quos excitauerunt confitebunt̄ ubi. Hæc enī confessio indicat uiuos. non sicut alibi sēp uī dct. a mortuo uidut qui non sit p̄ta confessio. Hunquid enarrabit quis in sepulchro misericordiam tuā. æ ueritatē tuā in p̄ditione. Subaudit̄ q̄d supra dictū ē. ut iste uersus ita se habeat — ac si dictū sit. Hunquid enarrabit quis ueritatē tuam in p̄ditione. Misericordiam quippe æ ueritatē amat scriptura coniungere maxime in bono. Quod uero ait in p̄ditione. alio uerbo repetunt — quod supra dixerat in sepulchro. Sic autē — dictū ē in — in sepulchro. ut intelligant̄ hi qui s̄ in sepulchro. qui æ supius significati sunt nomine mortuor. ubi aut nūquid mortuis faciet mirabilia. Animę n̄ q; mortuę corpus sepulchrū ē. Vnde dns in euāglio dicit. Similes estis sepulchris dealbatis. q̄ foris apparent hominib̄ speciosa. intus u̇ plena s̄ ossib̄ mortuor. æ omni spurcitia. Sic æ uos a foris quidē putatis hominib̄ iusti. intus autē pleni estis hypocrisi æ iniquitate. Hunq̄d cognoscent in tenebris mirabilia tua. æ iustitia tua. in terra oblita. Quod ē in tenebris. hoc ē in terra oblita. In fidelis enī significant̄ nomine mortuor. Hinc dicit apls. fuistis enī aliquando tenebræ. Sic æ terra oblita. homo ē qui oblitus ē dm̄. Potest n̄ q; anima infidelis usq; ad tantas tenebras peruenire. ut dicat stultus in corde suo. non ē ds. Totus g̃ iste sensus ita continuat̄. atq; contexit̄. Clamaui ad te dne mea passiones meas. tota die expandi ad te manus meas. id ē non defui ad te glificandū extem